

4. St-575/2019

**TRGOVAČKOM SUDU
SPLIT**

Za

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
RH ZAGREB**

Vjerovnik: Santiago Hernan Villafane, Hrvatske mornarice 1, Split, broj putovnice AA1359676, zastupan po punomoćniku Tomislavu Kasalo, odvjetniku u Odvjetničkom društvu kasalo&Raić d.o.o. Split

Dužnik: Radnički nogometni klub SPLIT s.d.d. Split, Hrvatske mornarice 10, OIB: 19808345315, zastupano po punomoćniku Tomislavu Krka, odvjetniku u Krka&Krka odvjetničko društvo d.o.o. Split

ODGOVOR NA ŽALBU

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj 4 St-575/2019-133 od 16.02.2021.god. utvrđeno je da se prihvaća Plan restrukturiranja i potvrđuje predstečajni sporazum zaključen između dužnika RNK SPLIT s.d.d. i njegovih vjerovnika i to na način kako je utvrđeno u istom predstečajnom sporazumu.

Protiv navedenog rješenja vjerovnik Santiago Hernan Villafane, uložio je žalbu, te navode iz žalbe naveo pod točkama od 1. do 7.

U odnosu na iste navode dužnik se u ovom odgovoru na žalbu očituje po točkama kako je to naveo vjerovnik.

1/ Pod točkom 1. vjerovnik navodi da bi pobijano rješenje bilo nezakonito.
Pregledom navedenog rješenja nesporno se može utvrditi da je od ukupno 215 vjerovnika za isti sporazum glasovalo 143 vjerovnika.

Vjerovnici su podijeljeni u dvije skupine, te da zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za prihvaćanje Plana restrukturiranja, dvostruko prelazi zbroj tražbina koji su glasovali protiv.

Ujedno se pregledom dokumentacije u spisu može utvrditi da su vjerovnici podijeljeni u dvije skupine i to:

- vjerovnici čije tražbine su utvrđene iznad 10.000,00 kn,
- vjerovnici čije tražbine su utvrđene do 10.000,00 kn.

U prvoj skupini vjerovnika čije tražbine su utvrđene iznad 10.000,00 kn, utvrđeno je da tražbine ovih vjerovnika iznose 86.7651.672,54 kn, time da je za prihvaćanje Plana restrukturiranja glasovalo 94 vjerovnika čije tražbine iznose ukupno 69.404.328,99 kn, dok je protiv glasova 65 vjerovnika čije tražbine iznose ukupno 17.247.343,55 kn.

U drugoj skupini vjerovnika čije tražbine su utvrđene do 10.000,00 kn, od ukupno utvrđenih tražbina u iznosu od 249.229,52 kn, za prihvaćanja Plana restrukturiranja glasovalo je 49 vjerovnika, čije tražbine iznose 209.875,63 kn, dok je protiv glasovalo 7 vjerovnika, čije tražbine iznose 39.353,89 kn.

Imajući u vidu ukupan broj vjerovnika, kao i ukupan iznos utvrđenih tražbina, nesporno se može utvrditi da je navedeni Plan restrukturiranja prihvaćen, te da je pravilno potvrđen predstečajni sporazum, a temeljem čl. 59. st. 2. Stečajnog zakona.

Dakle, neosnovan je navod vjerovnika da bi pobijano rješenje bilo nezakonito.

DOKAZ: pregled dokumentacije u spisu

2/ Pod točkom 2. navedena žalbe vjerovnik ističe da bi igrači imali pravo na naplatu 100% svog potraživanja.

Pregledom predstečajnog sporazuma nesporno se može utvrditi da su igrači stečajni vjerovnici, te da su njihove tražbine utvrđene i da je predstečajni sporazum između dužnika RNK SPLIT s.d.d. i vjerovnika usvojen u skladu sa odredbama Stečajnog zakona.

Naime, prije zaključenja predstečajnog sporazuma, Trgovački sud u Splitu donio je rješenje broj 4 St-575/2019-3 od 05.02.2020.god., kojim rješenjem je otvoren predstečajni postupak nad dužnikom RNK SPLIT s.d.d.

Ujedno je u navedenom predstečajnom postupku održano ročište, radi ispitivanja tražbina vjerovnika, te je Trgovački sud u Splitu donio rješenje broj 4 St-575/2019-55 od 29.10.2020.god., kojim rješenjem su pravomoćno utvrđene tražbine vjerovnika.

Nakon toga je održano ročište, radi glasanja o Planu restrukturiranja, pa je temeljem čl. 59. st. 2. Stečajnog zakona, utvrđeno da se prihvaća Plan restrukturiranja i potvrđuje predstečajni sporazum.

Dakle, igrači su pravilno utvrđeni kao vjerovnici, te istima pripada pravo na naplatu svog potraživanja u skladu sa rješenjem broj 4 St-575/2019-133 od 16.02.2021.god. kojim rješenjem je prihvaćen Plan restrukturiranja i potvrđen predstečajni sporazum.

DOKAZ: pregled dokumentacije u spisu

3/ Pod točkom 3. vjerovnik navodi da bi istome, a da je došlo do stečaja, bilo isplaćeno do 50% potraživanja od strane Sindikata FIFE, kao i da su igrači zaposlenici, te da im je u cijelosti trebala biti isplaćena naknada utvrđena Ugovorom o profesionalnom igranju.

Dužnik RNK SPLIT s.d.d. smatra da igrači nisu radnici odnosno zaposlenici dužnika RNK SPLIT s.d.d., te da se na iste ne odnosi odredba čl. 64. Stečajnog zakona, koja regulira pitanje isplata plaća radnika, te uplate doprinosa i poreza na plaću radnika.

Prema odredbi čl. 2. Ugovora o profesionalnom igranju, ugovorne strane, su suglasno utvrdile da će se igrač registrirati kao obrt, odnosno da će biti registriran kao samostalna djelatnost sportaša sukladno odredbama Zakona o sportu i Pravilnika o registru sportskih djelatnosti.

Prema istom Ugovoru, klub je igraču trebao isplatiti naknadu utvrđenu navedenim ugovorom, a nakon što igrač ispostavi račun u skladu sa zaključenim ugovorom.

Ujedno prema odredbi čl. 16. Ugovora o profesionalnom igranju, stranke su ugovorile da troškove mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja u cijelosti snosi igrač.

Prema odredbi čl. 17. navedenog Ugovora igrač se obvezao povjeriti vođenje svojih poslovnih knjiga ovlaštenoj osobi za računovodstvo.

Prema odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o porezu na dohodak, djelatnostima slobodnih zanimanja osobito se smatraju i sportaši.

Osim toga, profesionalni nogometaši ne smatraju se radnicima, jer se na njih ne primjenjuje Zakon o radu, tako da klub za igrače nije obavezan uplaćivati doprinose za mirovinsko i obvezno zdravstveno osiguranje, kao što je to obavezan za radnike koji imaju zaključen ugovor o radu.

Zakon o porezu na dohodak izričito propisuje da su sportaši slobodna zanimanja, te da isti nisu radnici na koje bi se primjenjivao Zakon o radu, pa zbog toga u slučaju spora između kluba i igrača nije nadležan Općinski sud već Arbitražni sud HNS.

Da su igrači radnici prema Zakonu o radu, na iste bi se morale primjenjivati sve odredbe Zakona o radu, te bi isti imali točno propisano radno vrijeme, obavezan dnevni i tjedni odmor, a ujedno bi se za iste propisivale i kazne u slučaju povrede odredbi Zakona o radu.

Posebno se napominje da je Vrhovni sud u svojoj odluci broj Rev-1120/1995-2 od 26.11.1997.god. zauzeo jasan stav da ugovor između kluba i profesionalnog igrača, predstavlja posebnu vrstu ugovora sui generis i da se ne može smatrati ugovorom o radu.

Prema navedenoj odluci Vrhovni sud navodi:

„Po shvaćanju ovog revizijskog suda predmetni ugovor ne predstavlja ugovor o zapošljavanju, jer na postojanje takvog ugovora ne upućuje sadržaj niti jedne ugovorne odredbe, već se radi o ugovoru sui generis kojim su uređeni odnosi između tužitelja, kao sportaša koji sportske aktivnosti obavlja profesionalno i tuženika kao sportske organizacije, odnosno kluba koji obavlja sportsku djelatnost.“

Nadalje, u Zakonu o porezu na dohodak i Zakonu o doprinosima regulirane su obveze sportaša profesionalaca.

Prema odredbi čl. 19.4. Zakona o porezu na dohodak, a u svezi čl. 18.2.i4. istog Zakona, kad pravne ili fizičke osobe isplaćuju fizičkoj osobi sportašu primanja za obavljanje sportske aktivnosti, te ukoliko je sportaš profesionalac i ima registriranu djelatnost i za tu djelatnost vodi poslovne knjige, isti ostvaruje dohodak od samostalne djelatnosti, te mu se isti dohodak isplaćuje u bruto iznosu na žiro račun, a sportaš plaća porez na dohodak.

U konkretnom slučaju vjerovnik je profesionalni sportaš, te je za njega regulirano plaćanje poreza, koje je potpuno drugačije od plaćanja poreza i doprinosa za radnike koji imaju ugovor o radu.

S obzirom na naprijed navedeno igrači su samostalni sportaši, te su sami dužni plaćati propisane doprinose, a u skladu sa odredbom čl. 32. st. 5. toč. 2. Zakona o porezu na dohodak.

Osim toga, radnici u predstečajnom postupku ne podnose prijavu tražbina iz radnog odnosa, kako je to propisano odredbom čl. 37. Stečajnog zakona.

Nadalje, prema odredbi čl. 66. Stečajnog zakona, predstečajni postupak ne utječe na tražbine radnika ili prijašnjih dužnikovih radnika iz radnog odnosa u bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanog Zakonom, odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

Isto tako, prema odredbi čl. 37. st. 1. Stečajnog zakona, o tražbinama radnika sud u predstečajnom postupku ne donosi rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, niti te tražbine mogu biti predmet predstečajnog sporazuma.

Nadalje, vjerovnik navodi da su igrači u predstečajnom postupku, koji je vođen nad NK CIBALIJA i NK OSIJEK svrstani u zasebnu skupinu i da im je predviđena isplata potraživanja u 100% iznosu.

Dužnik smatra da je potpuno nebitno na koji način je proveden predstečajni postupak nad NK CIBALIJA i NK OSIJEK, te kakav su plan restrukturiranja i predstečajni sporazum potpisali vjerovnici navedenih klubova, odnosno u koju skupinu su razvrstani igrači navedenih klubova.

Međutim, ukoliko su navedeni klubovi igrače smatrali radnicima, onda njihova potraživanja iz radnog odnosa nisu mogla biti predmet predstečajnog postupka, a temeljem naprijed citiranih propisa Stečajnog zakona.

Ukoliko je vjerovnik smatrao da ima tražbinu iz radnog odnosa, odnosno da je radnik dužnika, onda nije trebao podnositi prijavu tražbine, jer se o navedenoj tražbini radnika ne odlučuje u predstečajnom postupku.

Vjerovnik je smatrao da nije radnik, pa je zbog toga i podnio prijavu tražbine, a koja tražbina mu je utvrđena u predstečajnom postupku.

Dakle, neosnovani su navodi vjerovnika da bi isti bio radnik, odnosno da bi se na njega trebala primijeniti odredba čl. 64. Stečajnog zakona.

Vjerovnik u žalbi navodi da dužnik neće dobiti odobrenje - licencu za nastup u I., II. ili III. hrvatskoj nogometnoj ligi.

Pitanje licenci klubovima regulirano je pravilnikom o licenciranju klubova HNS (Glasnik HNS broj 57/2015 od 16.12.2015.god.).

Inače, licencu klubovima izdaje Komisija za licenciranje HNS u skladu sa navedenim pravilnikom.

Prema odredbi čl. 4. Pravilnika o licenciranju klubova HNS propisani su uvjeti i kriteriji za izdavanje licence.

S obzirom na naprijed navedeno navedena komisija za licenciranje HNS prilikom izdavanja licence utvrđivat će da li dužnik ispunjava uvjete.

Točno je da između ostalih za izdavanje licence predviđen i financijski kriterij, te pod uvjetom da bude pravomoćno prihvaćen Plan restrukturiranja, odnosno potvrđen predstečajni sporazum, tada se smatra da su obveze prema vjerovnicima pravomoćno utvrđene navedenim sporazumom i dužnik je obavezan ispuniti obveze prema navedenom sporazumu.

Međutim, o tome se odlučuje u posebnom postupku koji vodi Komisija za licenciranje HNS, te traži i utvrđuje uvjete za izdavanje licence, a da li će licenca biti izdana odlučuje se u tom postupku, tako da je neosnovana tvrdnja vjerovnika da dužniku neće biti izdana licenca.

DOKAZ: pregled odluke Vrhovnog suda broj Rev-1120/1995
od 26.11.1997.god.

4/ Pod točkom 4. navedene žalbe vjerovnik navodi da je Plan restrukturiranja nerealan, te da dužnik neće moći ispuniti obveze iz navedenog Plana restrukturiranja.

Dužnik je u Planu restrukturiranja točno naveo na koji način će podmiriti navedeno dugovanje vjerovnika, te je potpuno realno da će dužnik iz sredstava kako je to predviđeno u Planu restrukturiranja, ostvariti prihode iz kojih će podmiriti dugovanje prema vjerovnicima.

DOKAZ: pregled dokumentacije u spisu, te pregled Plana restrukturiranja

5/ Pod točkom 5. navedene žalbe vjerovnik navodi da su određeni vjerovnici pokrenuli parnične postupke radi utvrđenja postojanja osporenih tražbina, pa da je Planom restrukturiranja trebalo odrediti namirenje ovih vjerovnika pod uvjetom da uspiju u parničnom postupku.

Dužnik RNK SPLIT s.d.d. smatra da je navedenim rješenjem kojim je prihvaćen Plan restrukturiranja i potvrđen predstečajni sporazum, predviđeno namirenje vjerovnika koji vode parnični postupak.

Prema odredbi čl. 62. st. 1. Stečajnog zakona, potvrđeni predstečajni sporazum ima pravni učinak i prema vjerovnicima koji nisu sudjelovali u postupku i prema vjerovnicima koji su sudjelovali u postupku, a njihove se osporene tražbine naknadno utvrde.

Ukoliko neka tražbina vjerovnika bude naknadno utvrđena, ona će imati isti učinak kao i tražbine vjerovnika čije tražbine su utvrđene.

Dakle, neosnovan je navod vjerovnika da nije utvrđeno kakav status će imati tražbine vjerovnika koji su pokrenuli parnični postupak, jer će isti imati isti pravni položaj i na njih će se odnositi potvrđeni predstečajni sporazum, koji se odnosi na vjerovnike koji su sudjelovali u postupku.

DOKAZ: pregled dokumentacije u spisu

6/ Pod točkom 6. navedene žalbe vjerovnik navodi da su u predmetnom Planu restrukturiranja iskazane tražbine vjerovnika SKLADGRADNJA d.o.o. i tražbine Slavena Žužul, a koje tražbine bi se pretvorile u ulog u kapital dužnika.

Međutim, vjerovnici su donijeli odluku kojom se potraživanje vjerovnika SKLADGRADNJA d.o.o. i Slavena Žužul pretvaraju u temeljni ulog u društvu dužnika.

Tako su SKLADGRADNJA d.o.o. i Slaven Žužul donijeli odluku i dali izjavu da se njihovo potraživanje pretvaraju u ulog u temeljnom kapitalu dužnika.

Isto tako, dužnik je donio odluku da će nakon što bude usvojen Plan restrukturiranja zakazati Skupštinu na kojoj će vjerovnik SKLADGRADNJA d.o.o. i Slaven Žužul glasati da se njihovo potraživanje pretvori u temeljni ulog u kapitalu RNK SPLIT s.d.d.

Navedene odluke i izjave su ovjerene kod javnog bilježnika Mile Čipčić iz Splita i priložene su spisu, kako je to i navedeno u obrazloženju rješenja o prihvatanju Plana restrukturiranja.

Dakle, neosnovani su navodi vjerovnika da nisu donesene odluke i dane izjave da se potraživanje vjerovnika SKLADGRADNJA d.o.o. i Slavena Žužul, pretvori ulog u temeljnom kapitalu dužnika RNK SPLIT s.d.d.

DOKAZ: pregled dokumentacije u spisu

7/ Pod točkom 7. navedene žalbe vjerovnik predlaže da sud drugog stupnja preinači pobijano rješenje i utvrdi da se uskraćuje potvrda predstečajnog plana i sporazuma, te da naloži sudu prvog stupnja da nastavi stečajni postupak, odnosno ukine pobijano rješenje i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Dužnik RNK SPLIT s.d.d. smatra da su navodi vjerovnika u žalbi neosnovani, te da je sud prvog stupnja pravilno utvrdio da je prihvaćen Plan restrukturiranja, te da je pravilno potvrdio predstečajni sporazum, a temeljem čl. 59. st. 2. Stečajnog zakona i da je navedeno rješenje doneseno u skladu sa odredbom 61. Stečajnog zakona.

Radi naprijed navedenog predlaže se sudu drugog stupnja da odbije žalbu vjerovnika, te potvrdi rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj 4 St-575/2019-133 od 16.02.2021.god.

U Splitu, 15. ožujka 2021.god.